

Dávid Gyula (1913–1977) a második világháború után fellépő zeneszerző-generáció jellegzetes képviselője. Életművének első korszakában meghatározó szerepet töltött be a Kodály-tanítványként elsajátított, hagyományos elveken alapuló komponálás és a magyar népzene közvetlen élménye. A későbbiekben viszont – számos kortársával együtt – a nyugatról beáramló, hazánkban még újnak számító irányzatok nyelvújításra készítették. Utolsó alkotókorszakát dodekafon kísérleteinek és hagyományos nyelvezetének szintézise jellemezte. Kompozíciói közül ugyan a *Brácsaverseny* a legismertebb – mellyel hosszantartó sikert ért el –, ám zenekari-, vokális- és kamaraművei is máig érdekesek a zeneszerető közönség figyelmére. Első fúvósötösével elindította és egyszersmind megalapozta a hazánkban addig csak külföldi mesterek által uralt műfaj 20. századi történetét. Jelen kiadvány a lírikus alkatú, sokoldalú zeneszerző portréját festi meg.

A sorozatban eddig megjelent:

Hubay Jenő (1858-1937)
 Kósa György (1897-1984)
 Kurtág György (1926)
 Szőllősy András (1921-2007)
 Istvánffy Benedek (1733-1778)
 Lavotta János (1764-1820)
 Decsényi János (1927)
 Gárdonyi Zoltán (1906-1986)
 Durkó Zsolt (1934-1997)
 Mosonyi Mihály (1815-1870)
 Soproni József (1930)
 Sári József (1935)
 Kocsár Miklós (1933)
 Petrovics Emil (1930-2011)
 Maros Rudolf (1917-1982)
 Lendvay Kamilló (1928)
 Dohnányi Ernő (1877–1960)
 Ránki György (1907-1992)
 Jeney Zoltán (1943)
 Szokolay Sándor (1931-2013)
 Bihari János (1764-1827)

Sugár Rezső (1919-1988)
 Bozay Attila (1939-1999)
 Szőnyi Erzsébet (1924)
 Csíky Boldizsár (1937)
 Horusitzky Zoltán (1903-1985)
 Kadosa Pál (1903-1983)
 Fusz János (1777-1819)
 Pongrácz Zoltán (1912-2007)
 Dubrovay László (1943)
 Farkas Ferenc (1905-2000)
 Járdányi Pál (1920-1966)
 Vántus István (1935-1992)
 Vidovszky László (1944)
 Vermesy Péter (1939-1989)
 Bárdos Lajos (1899-1986)
 Egressy Béni (1814-1851)
 Huszár Lajos (1948)

MAGYAR ZENESZERZŐK 39.

Laskai Anna

Dávid Gyula

Dávid Gyula

Budapest Music Center